

med de lønninger, der er fastsat ved de frie overenskomster og ved de tjenestemandsaftaler, der er afsluttet, at vi får de samme overenskomstmæssige rettigheder og samme øvrige goder, men selvfølgelig ikke noget derudover“.

I overensstemmelse hermed gjorde *Asger Jensen* (KF) gældende, at der lige så godt kunne være en permanent voldgiftsinstitution til at løse sådanne konflikter. Han ønskede gerne i et udvalg at være med til at drøfte, om der som foreslået af *Axel Kristensen* skulle være mere end én voldgiftsmand, og om der skulle gives nærmere retningslinjer for arbejdet med konfliktens bilæggelse.

Baunsgaard (RV) var også villig til at forhandle om eventuelle ændringer i, hvad arbejdsministeren havde bragt i forslag.

Aksel Larsen (SF) følte sig ikke tiltalt af lovforslaget, der i realiteten drejede sig om tvungen voldgift.

Iver Poulsen (Uafh) kunne tiltræde, at man afværgede konflikten, men havde „fundet det rigtigere, om arbejdsministeren havde foranlediget et forligsforslag udarbejdet af statens forligsinstitution, hvorefter dette i givet fald, såfremt enighed mellem parterne på grundlag af forslaget ikke kunne opnås, kunne have været ophøjet til lov af folketetinget. Hermed ville karakteren af en undtagelse, af noget helt ekstraordinært, tydeligt være blevet understreget“.

Wesetrby (uden for partierne) fandt det ønskeligt, at der blev 3 opmænd, og at man gav vejledende regler for afgørelsen.

Det udvalg, som fik sagen til behandling, indstillede det — med undtagelse af *Morten Lange* (SF) — til vedtagelse med de foran omtalte ændringsforslag til § 3, og udtalte i betænkningen:

„Der er mellem arbejdsministeren og det nævnte flertal enighed om, at det må forudsættes, at afgørelserne i henhold til § 3, stk. 4, træffes under *hensyntagen til de vilkår, som gælder for tilsvarende grupper* såvel inden for det offentlige område som i det private erhvervsliv, ligesom der må tages hensyn til de særlige vilkår, som de ved telefonselskaberne ansatte arbejder under.“

Morten Lange anførte, at han ikke kunne tiltræde lovforslaget, og føjede hertil følgende:

„Det er mindretallets opfattelse, at den varslede strejke kunne være undgået, dersom telefonselskaberne havde vist vilje til at deltage i realitetsforhandlinger.

I den nu opståede situation vil mindretallet kunne gå med til en ny udskydelse af strejken for at muliggøre nye forhandlinger, og mindretallet mener ligeledes, at det vil være hensigtsmæssigt at skaffe lovramme om nedsættelse af et forhandling udvalg. En voldgiftsart procedure må derimod afvises. Der lægges her især vægt på, at der fra begge parter har været vist vilje til at friholde livsvigtige samtaler fra en eventuel konflikt.

De oplysninger, der er forelagt udvalget, tyder i øvrigt på, at telefonselskabernes løn- og normeringsforhold trænger til en afgørende